

2

'arin

Nr. 83 – Leygardagur 3. maí 1997

Føroysk kórstevna í Árhús:

Tín rødd sum eitt tónalag er

Føroyingafelagið og Kallakórið Quaeduilt í Árhús skipaðu flaggdagin og leygardagin 26. apríl fyri kórstevnu við luttøku av føroyskum kórum í Danmark

teir vóru heldur ikki hissini leiðarar.

Fyri tí rytmska partinum stóð danski kóleidarinn Mette Spange úr Árhús. Og tí klassiska tók tann í Føroyum heimskendi Sunleif Rasmussen sær av.

Men tað kostar at skipa fyri slíkum tiltaki, og tí máttu fyrireikararnir sjálvir syrgja fyri. Einasti stuðulin, latin varð stevnuni, vóru 5.000 kr. frá Mentunargrunni Føroya Løgtings. Og tað hevði ikki borið til uttan hendað stuðul, sigur Niels Winther.

Cafékvöld

Nú er tað soleiðis, at á eini sangstevnu er ikki alt bert sangur og venjing kortini. Fólk eru so sanniliga eisini komin saman at hugna sær.

Og tað duga føroyingar væl.

Føroyingafelagið í Árhús er eitt rímuliga stórt felag. Limatalið liggur um 200-250, sum knappast um helvtina av teimum føroyingum, sum búgva í býnum.

Og virkið er felagið eisini, so tað stóð ikki á at fáa onkran av limunum at taka sær av tónleikinum, tá skipað varð fyri café um kvöldið. Helvtin av manningini í tónleikabólkinum Safir er limur í felagnum, og tá nú hin helvtin býr í Odense, var ikki so ringt at fáa tónleikin til vega.

Hetta er tó ikki fyrstu ferð, at Safir sýnir síni kynsturnar fyri føroyingum í Árhús. Føroyingafelagið skipar av og á fyri tónleika-tiltøkum í felagshølunum, Aarstovu. Og tað er ikki eitt

á frammi hjá rættindi at hava bæði Safir, Mariu Guttesen umframt eina rúgvu av øðrum, kendum sum ókendum, frálíkum tónleikarum at heita á.

Felagskórið

Eitt sindur høvðtungur var onkur kanska leygarmorgunin, tá felagsvenjingin til konsertina, sum skuldi vera seinnapartin, varð tikin upp aftur.

Men tann, sum kom fram við at lurta, meðan vant varð, kundi bert gleða seg í vissuni um enn eina frálíka konsert leygardag seinnapart.

Men ymiskt er, sum fólk leggja til rættis. Kanska var áhoyrarafjöldin leygardagin minni av tí, at nú fór rættiliga at vára. Lýkkan kom. Býflugurnar lættu sær á og »bøgen sprang ud«. So er vár í Danmark. Og tá hava vetrartroyttir og -bleikir føroyingar í útleigd tankarnar aðrastaðni enn í eini skúla-aulu, har eini hundrad føroyingar syngja íslenskar vøggvisur og amerikanskt barber shop.

Men tey, sum ikki komu, snýttu bara seg sjálvan og ongan annan. So einfalt kann tann konsertin um-

mælast.

Rimmar veitsla

Føroyingafelagið í Árhús, skipar árliga fyri trimum stórum limaveitslum. Ein teirra er sonevnda páska-veitslan.

Í ár varð avgjørt at leggja hesa saman við kórstevnunum, og tað vísti seg at vera eitt frálíkt hugskot.

Stívliga 200 fólk vóru við, og tey stuttleikaðu sær til tann ljósa morgun. Í sama húsi, sum føroyingaveitslan varð hildin, var eisini onkur onnur veitsla. Hvussu tey hava havt tað, er ikki sagt okkum, men tey vitjaðu dúgliga inn til føroyingarnar, tá sungid var.

Og rómurin var øgiligur, tá Dreingjakórið í Odense undir borðhaldinum beyð til kórstevnu komandi ár. Teir eru djárvir í Odense, tí teir hava so sanniliga nakað av liva upp til.

Og meðan sólin sum ein eldúla reis handan rúkandi skorsteinin á Studstrupverkinum, var bert at gleðast um at hava fingið loyvi til at uppliva eina sera veleydnada kórstevnu saman við føroyskum útitsetum í Danmark.

At húsavørðurin á Skovvangsskúlanum eftir stevnuna røsti fyrireikarunum fyri at hava gingið væl um og frá, ger bara upplivisi enn størri.

EDVARD JOENSEN, ÁRHUS

Frá Poul F. um svenskar kærleiksvísir til amerikanskt gospel. Alt var har.

Sjey kór og sangbólkar á rættiliga høgum støði umframt eitt gott felagskór syrgdu fyri, at tey, sum lögdu leiðina fram við Skovvangsskúlanum í Árhús um dýrabíddagshalguna, fingi eina sera hugnaliga løtu í konsethöllini.

Og flaggdagur var, so sjálvandi var eisini hildin flaggrøða, sum siður er í Føroyingafelagnum. Vár B. Jacobsen helt røðuna, áðrenn sangurin byrjaði aftur eftir steðgin.

Heldur enn at tosa um kreppu og vónloysi, tók røðarin onnur, meira upplivandi evni, sum hoyra nútíðini og komandi tíðum til. So sum internationalisering, Internet og hvat nú alt verður nevnt. Og fólk lurtu, nikkaðu og vóru samd um, at røðin var fin. At røðarin er sjónleikari kom eisini týðuliga til sjónar. Framburðurin var frálíkur.

Nógv fólk

Føroyingurin er og verður føroyingur. Eisini um hann hevur búið uttanlanda í fleiri ár. Og júst sum tað eigur at vera, komu fólk ikki fyrr enn einar 10-15 minuttir eftir, at konsertin eftir skránni átti at verið byrjað.

Men hesum høvdu fyrireikararnir eftir øllum at dømi tikið hædd fyri, tí eingin sá út til at fáa nervar av tí. Fólk komu, tá tey komu, og tá hildið var, at ikki fleiri komu, var byrjað.

Og sanginum var øll grund til at vera ørrin av. Støði var rættiliga høgt, og avgjørt, ongum nýttist at skammast av tí, framført varð.

Tvey gentukór, ein gentutrio, tvey manskór og tvey blandað kór. Eitt prógv um, at føroysk mentan eisini livir utoftan fyri landoddarnar.

Og hon livir væl. Í øllum fómum, um vit skulu meta eftir, hvussu væl tað harmoneraði, sum sungið var. Bragðligar mansrøddir, sum heilsaðu sínum prúða landi,

avloystar av droymandi ungum gentum, sum sungu um mammuna, sum segði unga alvanum frá pápanum, sum var kópur.

Og eingin ivi var um, at teimum umleið 100 áhoyrarunum dámdi tað, tey hoyrdu. Tað prógvaðu lógvabrestirnir.

Væl fyriskipað

Tað var Kallakórið Quaeduilt úr Árhús, sum skipaði fyri sjálvari stevnuni.

Ein av fyrireikarunum, Niels Winther, sigur, at hann er ovfarin av tí hoga støði, sangarnir lögdu fyri dagin. Serliga helt hann genturnar syngja væl.

Og hann gleddist um stóru luttøkuna. Eini 100 fólk møttu til venjing við stóra felagskórinum, sum hevði konsert leygardagin.

Men okkurt var tó, sum hann kundi ynskt øðrvísi. Fyrireikararnir vóru harmir um, at tað stóra Húsakórið úr Keypmannahavn ikki var við á stevnuni. Grundveingin var, at tey júst høvdu verið á songferð uttanlands og tí ikki hildu seg hava tíð at venja til felagskórið. Men hóast fyrireikararnir høvdu boði sær til at flyta stevnuna, soleiðis at tey fingi hendað møguleikan, varð tað av ongum.

Tað hevði annars bert hækkað støði, tí tað kórið er eisini rættiliga gott, siga fólk, sum kenna kórið.

Stórarbeiði

Tað er stórarbeiði at fyrireika eina slíka stevnu. Niels Winther sigur, at hetta var nóg stór tiltak, enn tónleikastevnan, sum hildin var í býnum fyri tveimum árum síðani.

Hann er kortini fegin um úrslitið.

»Men eg meti ikki, at tað er realistiskt at vænta eina slíka stevnu á hvørtjum ári. Annaðhvørt á kundi verið passandi«, heldur Niels Winther.

Tað tók sína tíð at fáa alt upp at standa. Eitt sindur torført var at fáa dagfest stevnuna. Ein orsök var, at tað var heldur trupult at fáa leiðarar til felagskórið. Men tað eydnaðist kortini. Og



Føroyingar í Árhús eru so væl fyrir, at teir hava so fragar tónleikarar sum Mariu Guttesen og Teir í Safir at heita á

